

неможаха да вдъхнатъ страхъ съ топовеки гърмежъ; нъ намѣсто това можаха да хвърлетъ тежки камене и да събаретъ най-голѣми ти къшти, а пакъ съ грѣцкии огнь да праветъ отъ градъ тѣ купове пепель. Двѣ сгради бѣха, така да река, хранилиште за уништение, които стоаха надъ Търново като громъ божи. Търновци съ страхъ погледоваха на тиа сгради, които се виждаха отъ вѣнако мѣсто отъ градъ тѣ.

Третя та сграда нѣмаше нито зидове, нито кули. Стѣната, дѣто бѣше сградена сграда та, не бѣше нао висока, като другити двѣ. Равня та стѣна му служаше като основание. Сграда та се издигаше, като богатъ палатъ отъ кедрово дърво, украсено съ всичко онова, коѣто можаше вече да се набави на онова врѣме. Палатъ тѣ на таа стѣна имаше оште по-добръ изгледъ, заштото го подпирала наки стълпове отъ бѣлъ мермеръ, на които се подигаше прѣдната та половина отъ горни ти катове и балкони. Балкони имаше много, нъ единъ отъ тѣхъ идѣше камъ равниште то, като говорница за народни посланници, като амвонъ за проповѣдници въ црѣква. Отъ него можеше да се говори на събрани ти на равниште то и тии да могатъ да чуатъ вѣака рѣчь.

Не шта да се пуштамъ въ подробно описание върху украшение то на палатъ тѣ, заштото, право да си кажа, не шта да мога да погоди напълно да прѣдставя различни ти појаси, капитули, сводове, потези и рѣзби, съ които бѣха исполнени стълпове ти, зидове ти, прозорци ти, вратата и балкони ти, покривъ тѣ на кули ти и кубета та, тукъ бојадисани, тамъ позлатени, другадѣ пакъ побѣлѣни, а по нѣидѣ оставени само съ природна та си лѣскавина на кедрови ти дървета.

(Отъ полскии.)

СТАРА - ПЛАНИНА.

Въ това врѣме вървѣха двама пътника прѣзъ една хубава страна. Вървѣха и разгледоваха. Често се позапирала, и въ очи ти имъ се видѣше нѣкакво вѣсехиштение и умиленостъ и нѣкакъвъ си молитвенъ изразъ, като да хвалетъ Бога дѣто така хубаво је сътворилъ свѣтъ тѣ.

Нъ пакъ хубави ли бѣха оина мѣста, прѣзъ които заминаваха! Слѣдъ вѣака крачка имъ се показоваше все по-новъ и по-чуденъ изгледъ, на който прѣдний бѣше като завѣса, коѣто